Біліла хатка...

Анатолій Клименко

Біліла хатка в стороні,
дрімали верби..
Стояла хатка на горі,
боки пощербли..

Стояла тихо так,
і з Богом говорила..
Що прожила, кого знайшла,
кого любила..

Стояла хатка на горбі
вітрам на втіху..
До сонця радо повертала
стареньку стріху..

Стояла хатка віддалік,
зла не хотіла..
І тих, хто в ній іздавна жив —
усіх любила..

А скільки радості було —
немає ліку..
Багато з нас хотіли б в ній
дожити віку..

31.03.2026